

VONNIS

nummer :

datum : 26.10.2009

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer:

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

waarbij zich heeft aangesloten als burgerlijke partij ter zitting van 28 september 2009:

008892 **STAD**
vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, met zetel in het Stadhuis te .

- ter zitting vertegenwoordigd door meester R. Pockelé-Dilles, advocaat bij de balie te Antwerpen;
- zich stellende tegen beide beklaagden

TEGEN:

008893 ¹
zonder beroep
geboren te) op
wonende te
thans afvoering van ambtswege
Turk

008894 ²
zonder beroep
geboren te op
wonende te
thans afvoering van ambtswege
Turkse

BETICHT VAN:

TeDe eerste en de tweede,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. Bij inbreuk op artikel 433 decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name ten nadele van de hiernavermelde woningen aan hiernavermelde personen;

- I. van 15 februari 2007 tot 5 januari 2008,
ten nadele van (woning B),
- II. minstens op 15 januari 2008,
ten nadele van

B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 5, 15, 20§1, 20 bis en 20 ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19.08.1997), zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006, inwerking getreden bij artikel 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (B.S. 30.08.2007), een woning in het onroerend goed

gelegen te
gekadastraerd als
met een oppervlakte van
eigendom van
en geboren te) op
bij akte verleden op geboren te op
door notaris

rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, welke niet beantwoordt aan de vereisten gesteld in artikel 5 van het decreet,

namelijk de hiernavermelde woningen:

- I. van 15 februari 2007 tot 15 januari 2008 (woning B),
- II. minstens op 15 januari 2008 (woning C),

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te . . . dd. . .
boek deel nr.

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester R. Pockelé-Dilles, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Aangezien beklaagden, hoewel regelmatig gedagvaard, niet verschijnen;

* De rechtbank verwijst naar de gevoegde technisch verslagen, de vaststellingen van de verbalisanten, de gevoegde foto's in het strafdossier, waaruit duidelijk blijkt dat de woongelegenheid van beklaagden niet voldeed aan de vereiste kwaliteitsnormen (stuk 59, 83-94). Het omstandig verslag met betrekking tot het kwaliteitsonderzoek (st. 95-97) vermeldt een ernstig risico op electrocutie, CO-intoxicatie en brand- en/of ontploffingsgevaar en stelt dat dat de woongelegheden onbewoonbaar zijn.

De woongelegheden op de eerste en tweede verdieping en gelijkvloers werden bij besluit van de Burgemeester dd. 2 april 2007 (stuk 29-31, 110-113) onbewoonbaar verklaard.

Beklaagden waren niet in het bezit van een geldig conformiteitsattest en mochten derhalve hun woning niet verhuren. De woongelegheden voldeden zeker niet aan de vereist van artikel 5 van het Decreet houdende Vlaamse Wooncode.

Bovendien werd bij controle op 15 januari 2008 vastgesteld dat werd verhuurd aan personen in precaire toestand, zodat beklaagden een abnormaal profijt bekwamen.

De rechtbank acht de tenlasteleggingen A en B lastens beide beklaagden bewezen.

* De vordering tot verbeuring van de huurgelden cfr. artikel 43 bis Sw. wordt ingewilligd.

De woongelegenheden van beklaagden waren ongeschikt en onbewoonbaar bevonden en bevonden zich in een gebrekkige toestand en beklaagden hadden geen geldig conformiteitsattest, zodat de verhuur illegaal was en de huurinkomsten als illegaal verworven dienen te worden beschouwd.

De berekening door het Openbaar Ministerie lijkt correct, zodat het illegaal verworven vermogensvoordeel wordt bepaald op 3000 euro.

* De vordering tot verbeuring van het onroerend goed cfr. art. 433 terdecies wordt eveneens ingewilligd gelet op de bewezen verklaarde feiten van huisjesmelkerij onder tenlastelegging A.

Strafmaat

De feiten zijn ontoelaatbaar vermits de illegale verhuring van onbewoonbaar-verklaarde panden, een ernstige inbreuk betekenen op de veiligheid van de bewoners en op hun levenskwaliteit en ook aanleiding geven tot misbruiken door de verhuurders.

Een strenge straf dringt zich op.

De feiten A en B vermengen zich als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 186, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en
nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000
betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003, het KB van 19 december 2003 en de programmawet van 27 december 2004, en het KB van 31 oktober 2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de voormelde tenlastelegging B, en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 42,3°, 43bis, 65, 66, 433decies, 433terdecies van het Strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak jegens de burgerlijke partij en bij verstek jegens beklaagden

VEROORDEELT :

- eerste beklagde, _____, hoofdens de vermengde feiten A en B tot een hoofdgevangenisstraf van **ZES MAANDEN** en tot een geldboete van **tweemaal VIJFHONDERD EUR**.

- tweede beklagde, _____; hoofdens de vermengde feiten A en B tot een hoofdgevangenisstraf van **ZES MAANDEN** en tot een geldboete van **tweemaal VIJFHONDERD EUR**.

Verplicht beide veroordeelden, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op ieder 137,50 EUR.

Verplicht beide veroordeelden tot betaling van elk 1/2 van de kosten van het geding belopende 256,96 EUR in het totaal en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van elk 25,00 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboeten van tweemaal 500 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten elk tweemaal 2750 EUR of elk 5.500 bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op éénmaal drie maanden voor elke geldboete;

oOOo

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, lastens beide beklaagden, namelijk 3000 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie dd. 22 september 2009), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Verklaart verbeurd het onroerend goed, gelegen te _____, gekadastréerd als _____ met een oppervlakte van _____ bij toepassing van artikel 433terdecies Sw, eigendom van veroordeelde en die voorwerp uitmaken van het misdrijf of die gediend hebben tot het plegen ervan.

oOOo

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

De vordering is ontvankelijk.

De Stad _____ vordert schadevergoeding, zijnde de kosten van de inzet van het personeel van de Stad _____ ingevolge de onbewoonbaarverklaring van het pand van beklagde. Ook worden de kosten begroot ingevolge de gecoördineerde actie huisjesmelkerij van de politie.

De rechtbank meent dat deze gevorderde schadeposten inherent zijn aan de uitoefening van het ambt van Politieagent die opgeleid is tot het opsporen en vaststellen van misdrijven en aan de tewerkstelling van personeel van de Stad _____

Het lijkt de rechtbank ongeoorloofd, om bij elke tussenkomst van de politie of maatschappelijke werkers, aangenomen voor specifieke taken ter bescherming van de maatschappij, ingevolge een gepleegd misdrijf, deze kosten van de Correctionele Rechtbank te verhalen op de beklagden.

De vordering wordt afgewezen.

De burgerlijke partij wordt verwezen tot de kosten van haar aanstelling.

oOOo

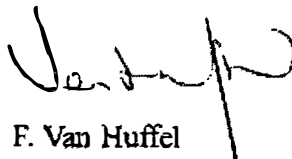
Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op zesentwintig oktober tweeduizend en negen in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

A. Mertens,
JR Ouders
F. Van Huffel,

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.

F. Van Huffel

A. Mertens